

הוא ראש לכל האותיות , דכל אות הרי החלתו אות יריד , והוא מה שבנייד
 גברא העולם הבא , דעל זה אומר כי כל בשמים ובארץ והרגם דאריד בשמיא
 ובארעא , שהיא ספירת יסוד שבחינת המלכות מקבל ממנה , ומה דאריד בשמיא
 ובארעא , הנה שמים וארץ , שמים אש ומים , בחינת חו"ג , וארץ בחינת מלכות ,
 והוא שע"י ספירת היסוד הוא יחוד חו"ג ומלכות , אבל ול"ש אין כל , דכאז
 ר"ש אין כל בשמים ובארץ , שאין להם ספירת היסוד המוכר , וגם הדבור
 הוא בא בתכלית העולם והחסות , וכמ"ש נאלמתי דומי החזני כ"ו , דגם
 הדיבור בא בתכלית העולם , להיות דואור וחיות המתי , את הסט"א הוא
 זארה דזארה חיצוני , דחיצוני , ובא בתכלית העולם , והוא דעקב אמר יש לי
 כל ועשו אמר יש לי רב , דבמקדושה שהוא בחינת ומדריגת יעקב אמר יש לי
 כל בחינת כל דאחיד בשמיא ובארעא , אבל בחינת כל המחבר בעקב , כ"א רב שהם ריכזי השפעת
 יש לי רב , וכמאמר רב בחינת כל דאחיד ועיר אמר רב ומאן דאחיד רב איהו
 גשמי , וכמאמר רב בחינת כל דאחיד ועיר אמר רב ומאן דאחיד רב איהו
 זעיר , דבמקדושה דאחיד ועיר דאזעירת גמא , וכמ"ש מי יקום יעקב כי קטן הוא
 איהו רב , בגלוי בחינת כל , אבל מאן דאחיד רב , די"ש לו רב איהו זעיר , דל"ש
 אין כל , והוא רק בהשפעה גשמי , והוא דחתיב כפירם רשו ורענן , ופי' בזה"י
 שקאי על ע' פרי הנה , והוא כפירם רשו , שהם הלכים ומתמעטים , וידוע דע'
 פרים הם גנד ע' שריים , דההשפעה גשמי , נק' רשו שהוא בחי' עני כ"ו , וכמ"ש
 איתא דקליפה וסט"א נק' פרים ושניהם אמר , דלויית כליות החיות שמהי'
 אותם הוא רק הארה דזארה מהארת הקדושה , ולכן ההשפעה הוא בתכלית
 העולם והחסות שהוא השפעה חיצוני , דחיצוני , והוא שוה גופא עשוה אותם
 בבחי' ישות יותר , וכמו פרעה שאמר לי יאור ואני עשיתיני , שוהו הפך האמת
 ממש , דהאמת הוא שנתבדר בכרכו של יעקב (וכדאיתא בפרש"י ע"פ וברך
 יעקב כ"ו) , ופרעה הוא אותיות הערף הנה עוד כחש והי' כפוי טובה לאמר לי
 יאורי כ"ו , והיינו שע"י ההשפעה הי"ה נעשה בבחינת יש יותר .

קיצור . ימשיך דהי"ד שבאחורי ה"ה , הוא כל דאחיד . יש לי כל , לר"ש אין כל .
 יש לי רב דקליפה גורם הישות .

**ח) ודגל בקדושה נעשה מאת ד' ה' , וכס"א נעשה מר' ק' , דה' הרי
 יש בו ג"כ אות יריד מלפניו והוא רגל השמאלי דאת ה' ,
 אלא שהוא מלפניו , ובדל"ת הוא מאחוריו , והיינו שמורה על אופן היחוד , דאת
 ד' מקבל מאת ג' שקדם אליו , והוא יחוד אב"א , ובאות ה' הריד מלפניו ,
 שהיחוד הוא בבחינת פנים כפנים , וזה נעשה ע"י הצדקה , וכדאיתא בכתבי
 האריז"ל , דצדקה הוא צדק ה' , שמאות ד' נעשה ה' , וכמאריז"ל ג' ד' גמול דלים ,**

וכמאמר רב מתיבתא : וח"א קב"ב , וח"ג קס"א , א.
 ופי' בזה"י : ח"ג רמ"א ,
 נעשה מר' ק' : פ"ה' התקדמה לשבת , שער כחונות ענין תחום שבת .
 בכתבי האריז"ל : טעמי מצות פ' ראה , שער המצות ופי' הלכותים שם , ובכ"ה , וראה
 מא"א מפי' צדק ,
 וכמאריז"ל ג' ד' : שבת קת' , א .

בתמונתם ופירושם , ומ"ה מ"ה מוכבלים ומפוקקים וע"י בתכלית , והיינו דאת דל"ת
 הוא בקדושה ואת ר' הוא מאחורו דאחיהו"א על סטרא בישא . הנה התפש
 ביניהם בתמונתם הוא דאת ד' הרי יש לו יריד מאחוריו , דאת יריד מורה
 על הביטול דאזעירת גרמיה , והיינו מלכות דאצילות דלית לה מנומה כלום ,
 והוא לפי שהיא בתכלית גרמיה , כלי לקבלה , וכמאמר"י כלי יקון מחזיק מלא אנו
 נקודה תחת היסוד , והיינו ביטול התנוה עצמותה לגבי שאר ספירות , אשר
 בזה הרי היא נעשית בחינת כלי לקבלה , וכמאמר"י כלי יקון מחזיק מלא אנו
 מחזיק , וכמו המקבל הנה כבד שיהי' כלי לקבלה , הי"ז דוקא כאשר הוא בתכלית
 הביטול והשפלות , דאז הוא כלי לקבל אמינת השפעת הרב , וא"י מספיק עדיין
 מה שהולמליד אינו בבחינת יש ומצמצם , כ"א דוקא כאשר יהי' בבחינת ביטול
 והעדר המציאות , וכל מה שמצמצם א"ע יותר בהביטול שלו , הנה יותר ויותר
 תהי' הקבלה , והמשל בזה מההכנה כבה התנועה להגביה איהו משא , דמשא
 קלה אינה צריכה הכנה כלל , ומשא כבדה הנה כל מה אשר יצמצם א"ע ביותר
 בהכנה הנה יוכל להגביה משא כבדה ביותר , והוא לא תמצא בנסוי רוח ולא
 במי שמרחיב עליו , לכו כים , ובסי הרוח הוא שאין לו ביטול , ומכון אשר אנו
 שייך לקבל דבר חורה , אלא גם כמי אשר מרחיב עליו , לכו כים , והיינו שבעת
 לימודו אנו בטל בתכלית אלא שהוא מצמצם ענינו עצמו (וכמו החלמיד
 אשר בעת השפעת הרב הי"ה חושב ומזהיר בהשגת הענין , ובאמת צריך בעת
 מעשה רק לקבל דברי הרב ואח"כ יתבונן בדבר השגת הענין , וחושב בהשגת
 הענין כפי חיובו שליו , והיינו שאינו בבחינת ביטול המציאות לגמרי , והמקבל
 האמיתי הי"ה בטל במלית , והוא כל ענין הקדושה שהרי' בבחינת ביטול
 בתכלית , ובהו הוא כל ענין העבודה , והוא הביטול דבחינת מלכות , ולכן כל
 הגילויים הוא ע"י השפלות והביטול דבחינת מלכות , ובהו יונן מ"ש תפלה
 לידו הטה ד' , אורן ענני כי ענין חזקין מלכות , ותפלה לידו הוא ההתקשרות
 והביטול דבחינת מלכות , הנה גורל חזקין הביטול דבחינת מלכות , והנו מלפי מה
 הוא לפי דעני ואביו אני , שהוא בחינת הביטול דבחינת מלכות , והוא האמת
 ד' , משא"כ רי"ש אין בו יריד , שאין בו בחינת הביטול , ואדרכה הוא בבחינת
 ישות וגמות , ולכן הוא מאחוריו דאחיהו"א על סטרא בישא , והענינות הדלות
 דסט"א הוא שאין להם שייכות לאלקום , והו עצמו מה שאין להם שייכות
 לאלקות והענינות והדלות שלהם , בזה גופא הי"ה נעשים בבחינת יש ומציאות
 יותר ויותר .

קיצור . ד' ור' שניהם פי' דלות , בד' קדושה יריד מאחוריו , תכלית הביטול וע"י
 הוא כלי לקבלה , ימשיל בתלמיד שצ"ל בהעדר המציאות בעת הקבלה ,
 משא"כ באות ר' .

**ז) ודגל האת יריד שבאת ד' מה שבוה מתחלק תמונת הדל"ת מתמונת הרי"ש
 הוא מאחוריו דוקא , והי"ד אם שהוא את ועירא מכל האותיות הנה**

אזכרת גומת : ח"א כ , א .
 וכמאמר כ"ו : ברכות מ' , א . וראה חזא"ג שם , ח"א ס"ס מששטים , ד"ה אני לודו
 ש"ת ס"א ,
 לא תמצא : עירובין נה , א .